

[Karen Thuroe Hansen]

myndigheder har jo tavshedspligt, og jeg har på fornemmelsen og ved også af erfaring, at både de sociale og de politimæssige myndigheder samt lægerne gør et stort arbejde for at hjælpe narkomanerne. Men fra konservativ side vil vi gerne stå ved, hvad vi dengang stemte for, og vil være positive i den udvalgsbehandling, som nu forestår. Jeg mener, der skal gøres et godt stykke arbejde for at hjælpe narkomanerne, og det viser sig også, at vi får værdifuld hjælp fra det kontaktudvalg, som behandler både narkomani og alkoholproblemer, men jeg tror ikke på, at en central registrering vil nytte noget i bekæmpelsen af narkomanien.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg forstår på de indlæg, der har været her i dag, at man i hvert fald er enig om én ting: at det, vi behandler, er et stort problem, men at man står meget usikker over for, hvordan man løser det. Flere har været betænkelige ved den løsningsmodel, som er fremlagt i dette forslag om en registrering, og om det er den rigtige model at anvende. Derudover kan man i hvert fald også blive enig om, at det ikke synes at have løst sig. Man kan også en gang imellem stille sig selv det spørgsmål, om vi nogen side får det løst. Derfor finder jeg det også væsentligt, at man ikke på noget tidspunkt opgiver debatten om disse meget væsentlige ting, og at man til stadighed forsøger at analysere sig frem til nye måder, man eventuelt kan hjælpe på.

Jeg repræsenterer i mit private erhverv en uddannelsesinstitution, og på uddannelsesinstitutionerne har man jo problemerne indendørs. Man forsøger at løse det forskelligt. En berømt skole, Tvindskolerne, har løst det på én måde, idet man fastholder, at ingen tidligere narkomaner må komme ind på skolen, før de har været stoffri 1 år. Det er en konsekvent holdning, men som jo i hvert tilfælde ikke hjælper dér, hvor man bortviser elever. Det kan synes hårdt. Vi har på den skole, hvor jeg arbejder, forsøgt at løse problemerne på anden måde og har også i visse tilfælde ladet døren stå åben for nogle unge, som vi troede på og håbede på vi kunne hjælpe, men dér har vi konstateret gang på gang, at det er slået fejl.

Jeg kan i dag ikke lade være med at komme med en hård anklage mod lægerne, som

jeg ofte – alt for ofte – har konstateret ordinerer sig ud af nogle vanskeligheder. Hvad vi kan finde af piller på vore elevværelser nærmer sig det helt fantastiske og nærmer sig dertil, hvor man en gang imellem må spørge sig selv, om lægerne ikke har tid til eller interesse for at tage sig af de patienter, som de har kendskab til.

Jeg har i dag været med til at sende en elev hjem fra den højskole, hvor jeg er, og jeg vil egentlig sige det så hårdt, at jeg i dag har været med til at underskrive en dødsdom. Det er en hård beslutning. Derfor finder jeg, at enhver debat om disse problemer er alvorlig. Jeg kan ikke sige, om dette lovforslag fra fremskridtpartiet er rigtigt, men jeg kan sige, at vi gerne vil være med til at drøfte det i udvalget og gerne vil være med til at finde nogle løsningsmodeller frem, der gør, at vi kan være med til at anvise veje, så disse unge, der af en eller anden grund er kommet ud i misbrug, kan hjælpes. Desværre siger min erfaring mig, at vi hjælper meget lidt ad den frivillige vej.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at tilslutte mig fru Inge Fischer Møllers ord om, at vi vist er ved at få registreringsdille i dette land.

Registrering af narkomanerne vil overhovedet ikke hjælpe dem ud af misbruget. Hvis de ved en registrering skal gå i en evig angst for politiet og myndighederne, vil det formodentlig medføre, at de overhovedet ikke op søger de steder, hvor de kan blive hjulpet.

Jeg synes, det er helt andre ting, man skal pege på, hvis man skal gøre en indsats for dem. Man kunne bl. a. genantage de narkokonsulenter, som er fyret. En af de vigtigste ting, man skulle tænke på i denne forbindelse, er efterbehandlingen: en god bolig, et fornuftigt arbejde eller en uddannelse og mennesker, som kan bistå disse mennesker døgn rundt den første svære tid. Det er sådanne ting, der skal til. Jeg kan dårlig forestille mig, at fremskridtpartiet vil være med til at bevilge penge til det, selv om jeg nok synes, det var de økonomiske betragtninger, der havde førsteprioritet i hr. Ole Hovmands indlæg.

Vi kan under ingen omstændigheder gå med til en registrering.